कारालिन् 1) Adj. *mit aufgerissenem und verzogenem Munde singend* S. S. S. 117. — 2) *m. *Baum* Gal.

कारावलम्बन n. *das Sichanhalten mit der Hand.*

कराहति f. *Schlag mit der Hand, — den Händen* Çiç. 17,2.

कारि 1) Adj. *machend* u. s. w. in शकृत्कारि und स्तम्ब°. — 2) *m. *Hand* Gal.

कारिक am Ende eines adj. Comp. = कारिन् *Elephant* Çiç. 4,29. — कारिका s. u. कारक.

*कारिकणा und *°वल्ली f. *Piper Chaba.*

*कारिकुसुम्भ m. *ein aus* Nâgakesara *bereitetes wohlriechendes Pulver.*

*कारिकृत् m. *Pongamia glabra* Gal.

*कारिकृष्णा f. *Piper Chaba* Nigh. Pr.

कारिक्र Adj. in घृङ्कारिक्र.

कारिक्रत m. N. pr. des Verfassers von RV. 10,136,5.

*कारिज m. *ein junger Elephant.*

*कारिदारक m. *Löwe.*

कारिन् 1) *Adj. *machend, verfertigend* 239,7. — 2) m. *Elephant.* — 3) f. °णी *a) Elephantenweibchen.* — *b*) = करेणु 2) *c*) Mânḍ. Çikshâ 9,12.

*कारिनासा f. *Elephantenrüssel.*

*कारिनासिका f. *ein best. musik. Instrument.*

*कारिप gaṇa चूर्णादि.

*कारिपत्र n. *das Blatt der Flacourtia cataphracta* Râgan. 6,184.

*कारिपथ m. wohl *eine best. Strecke der Mondbahn.*

*कारिपिप्पली f. 1) *Pothos officinalis.* — 2) *Piper Chaba.*

*कारिबन्ध m. *ein Pfosten zum Anbinden eines Elephanten.*

*कारिभ m. *Ficus religiosa.*

*कारिमकर m. *ein best. Seeungeheuer.*

कारिमण्डित n. N. pr. eines Waldes.

*कारिमाचल m. *Löwe.*

*कारिमुक्ता f. *eine* (angeblich) *im Kopfe des Elephanten bisweilen anzutreffende Perle* Gal.

*कारिमुख m. Bein. Ganeça's.

*कारिर m. n. *Rohrschössling.*

*कारिव gaṇa चूर्णादि.

*कारिवैजयन्ती f. *eine auf einem Elephanten befestigte Fahne.*

कारिष्ठ Adj. *am Meisten machend.*

°कारिष्णु Adj. *thuend, ausführend* Daçak. 21,23.

कारिष्यत् Adj. *zukünftig* Ait. Br. 4,29. 5,4.16.

कारिष्यी RV. 1,165,9 wohl als Verbum fin. करिष्यास् zu fassen.

*कारिसुन्दरिका f. *Pegel.*

*कारिस्कन्ध m. *Elephantentrupp.*

कारिहस्त m. *eine best. Stellung der Hände.*

कारी Adv. mit कर् *Etwas als Tribut darbringen.*

कारीति m. Pl. N. pr. eines Volkes.

कारीर 1) m. n. *Rohrschössling* Hemâdri 2,*a*,47, 15.17. — 2) m. *a) Capparis aphylla;* n. *die Frucht.* — *b*) *Wasserkrug.* — 3) *f. कारीरा und °री *a) Fangzahnwurzel beim Elephanten.* — *b) Grille, Heimchen.*

*कारीरक 1) n. *Kampf, Schlacht.* — 2) f. °रिका *Fangzahnwurzel beim Elephanten.*

*कारीरकुण m. *die Fruchtzeit der Capparis aphylla.*

*कारीरप्रस्थ m. N. pr. einer Stadt.

*कारीरवती f. N. pr.

कारीलदेश m. N. pr. eines *Landes.*

कारीष 1) (*m.) n. *Schutt, Auswurf, Dünger* (insbes. *trockener*). *कारीषाग्नि m. *Feuer von trockenem Kuhdünger.* — 2) m. N. pr. eines Berges.

कारीषक m. Pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,9,55.

*कारीषगन्धि m. N. pr. eines Mannes.

कारीषंकष Adj. (f. आ) 1) *Schutt mit sich fortreissend. — 2) *heftig erregend.* व्हृद्य° Bâlar. 155,7.

कारीषिन् 1) Adj. *düngerreich.* — 2) f. °षिणी N. pr. zweier Flüsse MBh. 6,9,17. 23.

*कारीषोत्थ m. *Feuer von trockenem Kuhdünger* Gal.

कारुण 1) Adj. (f. आ) *a) kläglich.* °म् Adv. — *b) mitleidig* Bhâg. P. — 2) m. *a) der klägliche —, Mitleid erregende Grundton eines poetischen Werkes.* — *b*) *Citrus decumana.* — *c*) *ein* Buddha. — *d*) N. pr. eines Asura Hariv. 3,47,14. — 3) f. करुणा *a) Mitleid.* — *b*) *= 2) *a*). — *c) eine best. Tonfarbe* S. S. S. 23. — 4) *f. करुणी *eine best. Pflanze* Râgan. 10,108. — 5) n. *Handlung, heiliges Werk.*

करुणापुण्डरीक n. Titel eines buddh. Werkes.

*करुणामल्ली f. *Jasminum Sambac.*

करुणवेदिन् Adj. *mitleidig* Karaka 6,1. Nom. abstr. °दित्व n. *Mitgefühl* R. Gorr. 1,2,16.

करुणाकर m. N. pr. eines Brahmanen.

करुणाकल्पलता f. Titel eines Werkes.

*करुणाकूर्च m. *ein* Gina Gal.

करुणात्मन् Adj. *kläglich* Bâlar. 46,11.

करुणानन्दकाव्य n. Titel eines Werkes.

*करुणापर und करुणामय (Bâlar. 225,17) Adj. *voller Mitleid.*

करुणाय्, °यति und *°यते *Mitleid empfinden.*

करुणावत् 1) Adj. *sich in einem kläglichen Zustande befindend.* — 2) f. °ती N. pr. einer Surâṅganâ Ind. St. 15,444.

करुणेश्वर n. Name eines Liṅga.

करुत्थाम m. N. pr. eines Sohnes des Dushjanta.

कुरुत्थाम v. l.

करुन्धक m. N. pr. eines Sohnes des Çûra.

करुम Adj. als Beiw. gespenstischer Wesen.

*करुस् vielleicht *Säge;* enthalten in कट्रुतिन्.

कट्रुकार m. *Wirbel des Halses und Rückgrats.*

कट्रुतिन् Adj. *zahnlückig.*

कट्रुष m. 1) Pl. N. pr. eines Volkes. — 2) *ein Fürst der* Karûsha und N. pr. des Urahns derselben.

कट्रुषक 1) m. N. pr. eines Sohnes des Manu Vaivasvata. — 2) n. *eine best. Frucht.*

*करेट m. *Fingernagel.*

*करेटव्या f., *करेटु m. und *करेडुक m. (Nigh. Pr.) *der numidische Kranich.*

करेणु 1) m. *a) Elephant. — b) *Pterospermum acerifolium.* — 2) f. *a) Elephantenweibchen. — b) eine best. Pflanze. — c) die* Svarabhakti *zwischen* र *und* ह् Çikshâ im Comm. zu TS. Prât.

करेणुक 1) n. *die giftige Frucht der* Kareṇu. — 2) f. आ *Elephantenweibchen.* Am Ende eines adj. Comp. f. eben so.

*करेणुपाल m. N. pr. eines Mannes.

*करेणुभू m. Metron. Pâlakâpja's.

करेणुमती f. N. pr. einer Prinzessin.

*करेणुसुत m. = करेणुभू.

*करेन्डुक m. *Andropogon Schoenanthus.*

*करेर (!) Adj. *hart* Gal.

*करेवर m. *Olibanum* Râgan. 12,106.

*करोट m. 1) *Becken, Schale.* — 2) *Schädel.*

करोटक MBh. 1,1553 fehlerhaft für कर्कोटक.

करोटि f. 1) *Becken, Schale.* — 2) *Schädel* (auch *Kopf*) Dh. V. 24,7. Auch °टी.

करोटिक am Ende eines adj. Comp. *Schädel, Kopf.*

करोटीश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tîrtha.

*करोहेडन *schwarzer Senf* Nigh. Pr.

कर्क 1) Adj. (f. ई) *a) weiss.* वशा (so zu lesen st. वत्सा) AV. 4,38,6.7. — *b*) *gut, ausgezeichnet.* — 2) m. *a) Schimmel (weisses Pferd).* — *b*) *Krebs, Krabbe. — c) der Krebs im Thierkreise. — d*) *Wasserkrug. — e*) *Feuer. — f*) *Spiegel. — g*) *eine best. Pflanze, = कर्कट Râgan. 11,202. — h*) *ein jüngerer Bruder des Vaters* Gal. — *i*) *ein best. Edelstein. — k*) *Schönheit. — l*) N. pr. eines Scholiasten. — 3) f. आ *eine weisse Stute.*

कर्कखण्ड m. Pl. N. pr. eines Volkes.

कर्कचण्डेश्वरतन्त्र n. Titel eines Tantra.

*कर्कचिर्भिटा f. *eine best. Gurkenart.*

कर्कट 1) m. *a) Krebs, Krabbe. — b) der Krebs im Thierkreise. — c*) *ein best. Vogel. — d*) Name *verschiedener Pflanzen. — e*) *Lotusknolle. — f*) *das in Gestalt einer Krebsscheere ausgehende Ende des*